

ادامه از صفحه اول

معافیت مالیاتی حقوق بگیران

اگرچه به باور نگارنده این اتفاق را باید از جنبه بهره‌وری سازمانی بررسی کرد. از نظر ملی و کلان اگر این اهرم انگیزشی، فعالیت بیشتر کارکنان در محیط‌های کاری را سبب شود، موفقیت بیشتری خواهد داشت چراکه بهبود معیشت خانوار می‌تواند تا حدی هرچند اندک، ذهن فرد شاغل را آرام‌تر کند و انگیزه کار را در او افزایش دهد. اگر این امکان وجود داشته باشد که سیستم اداری ایران را طوری بهبود ببخشند و نظام تدبیر را به گونه‌ای اصلاح کنند که علاوه بر این نوع معافیت‌ها، امکانات افزون در اختیار پرسنل قرار گیرد و در ازای آن، بهره‌وری و کارایی بیشتری هم به دست آید، آن‌گاه نتیجه مطلوب حاصل شده است. برای افزایش پایه مالیاتی نیز همگان باید به سازمان و وزارتخانه ذی‌ربط کمک کنند. دولت یازدهم به دنبال افزایش درآمدهای مالیاتی از طریق ملزم‌کردن فرارکنندگان مالیاتی به پرداخت آن است. این اتفاق هم‌شدنی است. سطح اطلاعات دولت از افراد با توجه به بانک‌های اطلاعاتی که برای پالایش هفدمندی یارانه‌ها تهیه شده، از گذشته بیشتر شده است. از این بانک‌ها برای مقاصد مالیاتی و جلوگیری از فرار مالیاتی هم می‌توان بهره گرفت. از سوی دیگر قاچاق میلیارددلاری به کشور از سوی افرادی صورت می‌گیرد که آدرس رسمی ندارند. اگر همه به این نتیجه برسند که باید جلوی قاچاق را از مبای‌د رسمی و غیررسمی گرفت و دولت را یاری کنند، آن‌گاه همه انتهایی که علاقه‌مند به فعالیت در حوزه واردات هستند، بازرگانان محترمی خواهند بود که مالیات خواهند پرداخت. در این بین نقش اصلاح قوانین و تدوین قانون روزآمد و پیش‌رو برای کاهش قاچاق و حمایت از واردکنندگان قانونی، تأثیرگذار است.

«تخلیه جمعیت»، وجه تاریک و

فراموش شده مدیریت بحران

در بسیاری از بافت‌های فرسوده که بالقوه به دلیل نفوذناپذیری در معرض بحران هستند، نوسازی‌های صورت‌گرفته نیز عمدتا بدون توجه به اصول مدیریت بحران و در داخل کوچه‌های باریک یا انتهای بن‌بست‌های کور بوده‌اند؛ به‌نحوی که در بسیاری از موارد ابتدای این معابر کم‌عرض به دلیل تقاطع با خیابان‌های اصلی (و احتمالا وجود پلاک‌ها و راسته‌های تجاری) دست‌نخورده مانده و عقب‌نشینی نداشته‌اند. به بیان دیگر، درحالی که نفوذپذیری بافت گاهی افزایش نیافته و دهانه معابر تعریض نشده‌اند، بارگذاری‌های جمعیتی چند برابر شده است. در نیمه شمالی و غربی شهر نیز با وجود بافت نوسازتر، نبود تناسب میان میزان جمعیت و ظرفیت معابر و سیستم حمل‌ونقل بسیار مشهود است. نگاهی به حجم عظیم پارکینگ‌های حاشیه‌ای، بحران رفت‌وآمد در روزهای بارانی و برفی در معابر سطح شهر و همین‌طور گره‌های ترافیکی در مبای‌د ورودی و خروجی تهران در ایام تعطیل، برخی از ابعاد این خلا را روشن می‌کند. قطعاً اثرات ایسن بی‌برنامگی در تخلیه جمعیت، در زمان وقوع رخداد‌های ناگوار مانند فروریختن ساختمان پلاسکو (یا تصویر فرضی هولناک‌تری که شرح آن گفته شد)، با هراس شهروندان درحال‌فرار تشدید شده و می‌تواند هر حادثه مشابه با فاجعه اخیر را به بحرانی ملی تبدیل کند. بافت‌های یکپارچه و به‌هم‌پیوسته مانند بازار تهران و بسیاری از پهنه‌های تجاری فرسوده شهر نیازمند طرح‌های تخلیه جمعیت موضعی هستند. طرح‌هایی که نه‌فقط در جلسات و مصوبات، بلکه باید به آگاهی تکتک کسبه و کسکه برسد تا هریک بدانند در زمان بحران باید از کدام مسیر نسبت به تخلیه محل بحران اقدام کرده و حتی در این فرایند مشارکت کنند. همچنین برای دیگر معابر شلوغ و مسیرهای اصلی سطح شهر نیز لازم است هرچه سریع‌تر طرح‌های تخلیه اضطراری جمعیت تهیه شده و از سوی سازمان مدیریت بحران شهر تهران مورد آزمایش و مانورهای مداوم قرار گیرد تا در زمان نیاز ضمن جلوگیری از تصمیم‌های لحظه‌ای و هیجانی، بتواند هدایت‌کننده جمعیت وحشت‌زده باشد. این موضوع درباره ساختمان‌های اداری-تجاری، مجتمع‌های سینمایی و فرهنگی و حتی برج‌های مسکونی حیاتی‌تر بوده و لازم است با رعایت استانداردها و ضوابط هریک از این بناها، دستورالعمل ویژه هریک تهیه شده و به اطلاع عموم بهره‌برداران آنها برسد. در واقع آنچه امروز از آن به‌مثابه بمب خفته در شهر تهران و بسیاری از کلان‌شهرها یاد می‌شود، نه لزوماً ساختمان‌های فرسوده، بناهای مستلدار، فعالیت‌های بحران‌زا و... بلکه «جان» شهروندانی است که ارزش هر یک‌مان فراتر از فروریختن ده‌ها برج و پل و سازه سنگین است. به نظر می‌رسد لازم است شهرداری تهران هرچه سریع‌تر با همکاری و بهره‌گیری از دستگاه‌های ذی‌ربط ازجمله سازمان مدیریت بحران کشور، دیگر وزارتخانه‌های مرتبط، سازمان پدافند غیرعامل و دیگر نهادهای دست‌اندرکار، نسبت به تهیه طرح تخلیه جمعیت برای شهر تهران، در هر دو مقیاس شهری و محله‌ای و همچنین بناهای ویژه اقدام کند تا مبدا بار دیگر حادثه‌ای به فاجعه جان‌سوز بدل شده و حسرت درس‌نگرفتن از گذشته را بر دل همه ما بگذارد.

♦پژوهشگر مطالعات شهری (دانشگاه ایالتی کانزاس آمریکا)

شرق: بین همسایگان پرشمار عربی، وزیر خارجه کویت بود که طلسم دید و بازدید با جمهوری اسلامی ایران بعد از برجام را شکست. روز گذشته شیخ صباح الخالد الصباح، وزیر خارجه کشور کوچک، اما تأثیرگذار منطقه، وارد تهران شد و همتای ایرانی‌اش از او استقبال کرد. او حامل پیام پادشاه کویت برای حسن روحانی، رئیس‌جمهوری کشورمان بود و در این سفر علاوه بر مسائل دوجانبه و روابط فی‌مابین، دنبال رابزینی درباره آخرین تحولات منطقه و موضوعات بین‌المللی هم بوده است.

اگرچه دولت حسن روحانی از ابتدای کار دنبال رابطه بهتر از دولت پیشین با کشورهای عربی منطقه، به‌ویژه عربستان بود، اما پیام این دولت از سوی گیرندگان دریافت نشد. ازسرگیری مذاکرات هسته‌ای با کشورهای ۵+۱ موجب هراس کشورهای عربی منطقه شد؛ چنان‌که اغلب آنها از تهران دور شدند. به دنبال اتفاقاتی که سال گذشته منجر به قطع رابطه عربستان با ایران شد، برخی کشورهای عربی نیز رابطه خود با ایران را قطع کرده یا کاهش سطح دادند. کویت دراین‌بین، سفیر خود را فرخواند و سطح رابطه خود را به کاردار تقلیل داد. اما ایران، سفیرش را در کویت باقی گذاشت. در یک سال گذشته که برجام موجب شد کشورهای مختلفی در جهان به ایران سفر کنند، کشورهای عربی خود را کنار کشیدند و حالا کویت در این تُنگای رابطه، با ارسال پیام به رئیس‌جمهوری ایران، راهی تهران شده است. وزیر امور خارجه کویت، عصر هم با حسن روحانی دیدار کرد و سفر یک‌روز‌اش به تهران را پایان داد. اما در همین راستا، وزرای خارجه ایران و کویت دو دور مذاکره بر سر مسائل دوجانبه و تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی انجام دادند.

روز گذشته ظریف، در دیدار با همتای کویتی‌اش با اشاره به مشکلات موجود در منطقه، نقش‌امیر کویت را در تقویت حسن هم‌جواری کشورهای منطقه قابل ستایش دانست. اداره کل دیپلماسی رسانه‌ای وزارت امور خارجه گزارش کرد محمدجواد ظریف در دیدار «شیخ صباح الخالد الصباح»، معاون اول نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه کویت، ضرورت نگاه به آینده با توجه به دشمنان و خطرات مشترک را یادآور شد. در این دیدار وزیران امور خارجه ایران و کویت

درباره روابط دوجانبه و مسائل منطقه‌ای گفت‌وگو و تبادل‌نظر کردند. ظریف همسایگان را اولویت مهم سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران شمرد و کویت را یکی از همسایگان خوب و مهم ایران خواند.

برطرف کردن اختلاف نظر‌ها میان کشورهای

منطقه

«شیخ صباح الخالد الصباح»، وزیر امور خارجه کویت نیز در این دیدار با اشاره به اهمیت ایران در منطقه و جهان، سابقه روابط دوجانبه را یادآور شد و افزود: اشتراکات زیاد تاریخی، فرهنگی و مذهبی میان ایران و کشورهای منطقه وجود دارد و ما هم باید نگاه به آینده را محور روابط و گفت‌وگوهای خود قرار دهیم. شیخ صباح همچنین گفت: با توجه به خطرات مشترک، از جمله تروریسم در منطقه، باید نگاه به آینده داشته باشیم؛ چراکه کشورهای منطقه مصالح خودشان را بهتر از دیگران تشخیص می‌دهند. وی افزود: ضرورت دارد اختلاف‌نظرها و سوءتفاهم‌ها میان کشورهای منطقه در یک فضای آرام و با گفت‌وگوهای صریح برطرف شود.

در حالی این دیدار‌ها انجام گرفته که ایران و عربستان، دو کشور بزرگ و تأثیرگذار منطقه، یک سالی است که در قطع رابطه به سر می‌برند و برخی

دیپلماسی

عکس پایگاه اطلاع رسانی ریاست جمهوری

وزیر خارجه کویت به دیدار رئیس‌جمهوری ایران آمد

روزنه‌ای به سوی جهان عرب

شایعات مبنی بر پادرمیانی کویت در رابطه این دو کشور است. اگرچه خبری این میانجیگری را پشتیبانی نمی‌کند، اما پیش‌تر گفته شده بود وزیر خارجه کویت حامل پیام شورای همکاری خلیج فارس برای تهران است.

امنیت منطقه در سایه گفت‌وگو

«شیخ صباح الخالد الصباح»، فرستاده ویژه امیر کویت و وزیر خارجه این کشور، عصر دیروز در ادامه سفر خود با حسن روحانی، رئیس‌جمهوری ایران نیز ملاقات کرد. روحانی در این دیدار از بیامی کتبی امیر کویت تشکر کرد و گفت: «سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران توسعه هر چه بیشتر روابط دوستانه و برادرانه با کشورهای مسلمان و همسایگان براساس احترام متقابل، حسن هم‌جواری و اخوت اسلامی است.»

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری، او با تأکید بر اینکه اراده ملت‌ها را مهم‌ترین مؤلفه در حاکمیت و اداره کشورها می‌دانیم، گفت: «جمهوری اسلامی ایران با اینکه در دوران پس از انقلاب اسلامی مورد تجاوز دشمنان قرار گرفت و هیچ‌گاه نیز به هیچ کشوری تجاوز نکرده است، نقش خود را به عنوان مهم‌ترین سد در برابر هرگونه تجاوز و تروریسم در

منطقه اثبات کرده است.»

روحانی با اشاره به اینکه ثبات و امنیت منطقه حساس خاورمیانه تنها در سایه گفت‌وگو، دوستی و همکاری میان کشورهای منطقه به‌ویژه همسایگان برقرار می‌شود، خاطرنشان کرد: «تردیدمی وجود ندارد که پیشرفت و توسعه کشورها و ملت‌های منطقه به نفع ثبات و امنیت همگان خواهد بود.»

او با اشاره به اهتمام و تلاش‌های جمهوری اسلامی ایران در کمک به ملت‌ها و دولت‌های منطقه در مبارزه با تروریسم، گفت: «تروریسم خطری بزرگ برای منطقه است و تنها در سایه وحدت، انسجام و مساعدت یکدیگر می‌توانیم در برابر آن ایستادگی کنیم.» روحانی تأکید کرد: «قدرت و توان جمهوری اسلامی ایران همواره برای دفاع از امنیت و ثبات منطقه و حمایت از همسایگان بوده است.» رئیس‌جمهوری با اشاره به ضرورت توسعه مناسبات و روابط دوستانه کشورهای منطقه، گفت: «روابط سیاسی، اقتصادی و فرهنگی ایران و کویت با توجه به ظرفیت‌ها و علاقه دو ملت باید به سطح قابل قبولی برسد.»

او تأکید کرد: «جمهوری اسلامی ایران از هر اقدامی که در راستای توسعه ثبات و امنیت در منطقه باشد، حمایت کرده و به آن کمک می‌کند.»

شیخ صباح الخالد الصباح نیز در این دیدار ضمن تسلیم پیام کتبی امیر کویت، گفت: «امیر، دولت و مردم کویت همواره احترام فراوانی برای دولت و ملت جمهوری اسلامی ایران و نقش تأثیرگذار این کشور در منطقه، قائل هستند.»

وزیر امور خارجه کویت تلاش و اهتمام جمهوری اسلامی ایران برای توسعه همکاری‌ها و مناسبات میان کشورهای منطقه، به‌ویژه همسایگان را قابل تقدیر دانست و افزود: «باید با استفاده از اشتراکات و ظرفیت‌های موجود در راستای توسعه همه‌جانبه مناسبات میان دو کشور تلاش کنیم.»

فرستاده ویژه امیر کویت، همچنین تروریسم تکفیری و افراطی‌گری در منطقه را خطرناک برشمرد و خاطرنشان کرد: «باید در مسیر مقابله با گروه‌های تندرو تروریستی و افراطی در منطقه تلاش یکپارچه‌ای میان کشورهای منطقه برقرار شود و همه برای استقرار ثبات و امنیت منطقه تلاش کنند.»

سیاست چیست

وسایست‌ورز کیست؟

سیاست‌ورزانی که تمایلات یا اهداف شخصی دارند، بهتر است به حوزه تجارت و اقتصاد وارد شوند و عرصه سیاست‌ورزی را به افرادی واگذارند که توانایی کنترل تمایلات، اهداف و خواسته فردی یا گروهی خود را دارند و اینکه خیر فردی را در خیر جمعی می‌پندارند. اینکه عمیقاً باور دارند یگانه راه ایجاد رفاه، آرامش و امنیت فردی؛ تحقق رفاه، آرامش و امنیت جمعی، اجتماعی و ملی است. سیاست‌ورزانی که در هر جایگاهی از قانون، آرمان‌ها و اهداف بزرگ انقلاب، دین و... برای تحقق اهداف، تمایلات و خواسته‌های فردی و گروهی استفاده ابزاری می‌کنند، شدیدترین و خطرناک‌ترین نوع سیاست‌ورزی است تا بزرگان که، در برخی مواقع جبران‌ناپذیرترین صدمات را به نظام، منافع و امنیت ملی می‌زنند. برای امنیت و پایداری نظام و آرمان‌های انقلاب همانند ظلم‌ستیزی، قانون‌مداری، عدالت‌خواهی، فقرزدایی، رفع فساد برخی مقامات و متنفذان سیاسی، تعالی ارزش‌های انسانی، توسعه همه‌جانبه کشور و رفع وابستگی به بیگانگان، الزامی و ضروری است تا بزرگان که، ریشه‌های انقلاب هستند، دلسوزان نظام و منافع ملی، درباره سازوکاری برای محدودکردن افرادی که از آرمان‌های انقلاب، ارزش‌های دینی و آبروی نظام برای تحقق اهداف و تمایلات فردی استفاده ابزاری می‌کنند، به تفاهم و درک مشترک برسند.

مباحث یا اندیشه‌های منطقی، اجمالاً، دو موضوع را تبیین می‌کنند:

۱- برای تحقق اهداف از هر نوعی (سیاسی، اقتصادی، دفاعی و...) ضروری و الزامی است تا داده‌ها، امکانات، توانایی‌ها و... به شکلی خاص چیدمان شوند.

۲- برخی اهداف، کارها، امور، خواست‌ها، تمایلات و... دست‌نیافتنی، غیرعملی و ناممکن هستند به خود و در امور اجتماعی به دیگر شهروندان آسیب می‌رسانند.

در جهان معاصر مخرب‌ترین دشمنان یک حکومت، افراد منفعت‌طلب و بی‌سوادی هستند که از همه ارزش‌های انسانی، اجتماعی، سیاسی، دینی، اخلاقی و... صرفاً برای تحقق تمایلات، اهداف، خواسته‌ها و اندیشه‌های متوهم و بیمارگونه خود استفاده می‌کنند. هیچ نظام اجتماعی یا سیاسی‌ای بدون پایبندبودن به یک‌سری ارزش‌های انسانی، اخلاقی، سیاسی، دینی، اجتماعی که در قانون اساسی هر جامعه یا کشوری نمود می‌یابد، پایدار نخواهد بود.

سخت‌تر از نفس کشیدن در هوای دود و غبار گرفتهٔ هرروز تهران، نفس کشیدن در آتش است.

ما مردم این شهریم

وناچاریم از خودمان پیرسیم، آن‌چه روی داد حادثه بود یا نتیجهٔ شیوه‌ای که شهرمان اداره می‌شود و به آن عادت کرده‌ایم؟